

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120208449
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7120208449.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: NATUR-PACK, a.s., Bajkalská 25, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 979 798, zastúpeného TaylorWessing e/n/w/c advokáti s.r.o., Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, proti žalovanému v 1. rade: M. E. M., nar. XX.X.XXXX, I. XX, XXX XX C., zastúpenému JUDr. Alenou Rudohradskou, advokátkou, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 35 567 571, žalovanému v 2. rade: 1. východoslovenská OZV, s.r.o., Mlynská 27, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 021 665, zastúpenému JUDr. Alenou Rudohradskou, advokátkou, Rázusova 1, 040 01 Košice, IČO: 35 567 571, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 1. a žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/62/2020-51 zo dňa 26. augusta 2020, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/62/2020-51 zo dňa 26. augusta 2020 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením rozhodol, že

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní zdržať sa neoprávneného využívania a sprístupňovania obchodného tajomstva žalobcu spočívajúceho v používaní kontaktných údajov existujúcich alebo potenciálnych zmluvných partnerov žalobcu, ktoré nie sú verejne dostupné, a ktoré žalovaný v 1. rade alebo žalovaný v 2. rade získal z interných databáz žalobcu.

II. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní zdržať sa využívania a sprístupňovania obchodného tajomstva žalobcu spočívajúceho v používaní informácií o cenovej politike žalobcu, ktorá nie je verejne prístupná a o množstvách obalov/neobalových výrobkov uvedených na trh v Slovenskej republike, ktoré zmluvní partneri vykazovali alebo vykazujú žalobcovi, ktoré nie sú verejne dostupné, a ktoré žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade získal z interných databáz žalobcu.

III. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní zdržať sa získavania a ďalšieho využívania obchodného tajomstva pochádzajúceho z interných systémov žalobcu a to priamo ako aj prostredníctvom tretej strany.

IV. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní zdržať sa nekalosúťažného konania voči žalobcovi spočívajúceho v šírení nepravdivých tvrdení, ktorých predmetom je vytváranie klamlivej predstavy, podľa ktorej žalobca používa nerovnaký prístup k svojim obchodným partnerom podľa toho, či obchodný partner pôsobí na východnom alebo západnom Slovensku.

V. Žalobcovi priznáva plnú náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie uvedené v odseku 1. tohto uznesenia. Žalobca uviedol, že je organizáciou

zodpovednosti výrobcov (ďalej len „OZV“) pre obaly s autorizáciou udelenou podľa § 89 ods. 1 písm. b) zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o odpadoch“), ktorá zabezpečuje pre výrobcov obalov a neobalových výrobkov plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona o odpadoch. Prostredníctvom organizácie zodpovednosti výrobcov pre obaly sa plnia povinnosti pre vyhradený prúd odpadov z obalov a pre vyhradený prúd odpadov z neobalových výrobkov. Svoje služby zabezpečuje žalobca na celom území Slovenskej republiky. Žalovaný v 1. rade zastával u žalobcu od 1.9.2017 do 30.6.2019 funkciu riaditeľa obchodného oddelenia, zároveň je jediným konateľom žalovaného v 2. rade a vlastníkom jeho 50 % obchodného podielu. Žalovaný v 2. rade je obchodnou spoločnosťou, ktorá vznikla v apríli 2020 a otvorene komunikuje svoj záujem požiadať najneskôr do 10.6.2020 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky o udelenie autorizácie na činnosť OZV pre obaly a neobalové výrobky podľa zákona o odpadoch.

3. Žalobca odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že v máji 2020 ho viacerí zmluvní partneri informovali, že žalovaný v 1. rade ako konateľ žalovaného v 2. rade iniciatívne a v záujme uzavretia zmlúv o zmluvách budúcich oslovuje pre účely získania autorizácie OZV k spolupráci výrobcov, obce, mestá a zberové spoločnosti, medzi ktorými je väčšina súčasných obchodných partnerov žalobcu. Žalovaný v 1. rade mal v rámci tohto postupu oslovovať kontaktné osoby zmluvných partnerov žalobcu na kontaktné údaje, ktoré nie sú verejne dostupné, čo podľa žalobcu svedčí o tom, že ich získal z jeho databáz, ku ktorým mal v minulosti ako vedúci zamestnanec prístup. Dôvodil, že informácie o zmluvných partneroch (vrátane kontaktných údajov kľúčových osôb) sú súčasťou jeho interných databáz, sú chránené ako obchodné tajomstvo a spĺňajú predpoklady vymedzené v § 17 ods. 1 Obchodného zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené považoval využívanie neverejných kontaktných údajov svojich zmluvných partnerov žalovaným v 1. rade na účely organizovania obchodných stretnutí v prospech žalovaného v 2. rade za neoprávnené využívanie obchodného tajomstva podľa § 51 ods. 1 Obchodného zákonníka a zároveň parazitovanie na jeho povesti podľa § 48 Obchodného zákonníka.

4. Ďalej žalobca uviedol, že

- niektorí zmluvní partneri ho informovali, že na stretnutiach iniciovaných žalovaným v 1. rade dochádza k jeho očierňovaniu;
- žalovaný v 1. rade prezentuje pred jeho zmluvným partnerom z východného Slovenska, že počas svojho pôsobenia u žalobcu nemohol ovplyvniť tok peňažných prostriedkov od výrobcov do infraštruktúry zberu odpadov na východnom Slovensku;
- žalovaný v 1. rade v komunikácii s jeho zmluvnými partnermi vytvára dojem, že výrobcovia obalov z východného Slovenska prispievajú dostatočnými finančnými prostriedkami do systému OZV, no v dôsledku činnosti žalobcu sa tieto prostriedky nedarilo „vracať“ na východné Slovensko;
- žalovaný v 1. rade na stretnutiach s jeho zmluvnými partnermi tvrdil, že žalobca údajne zvyšoval ceny svojim zmluvným partnerom a tiež, že ponúka nižšie recyklačné poplatky pre klientov pôsobiacich na západnom Slovensku v porovnaní s klientmi pôsobiacimi na východe Slovenska;
- bol informovaný o tom, že žalovaný v 1. rade pri komunikácii s výrobcami a zberovými spoločnosťami neoprávnenne využíval jeho interné a neverejné informácie týkajúce sa najmä cenovej politiky.

5. K aktivitám žalovaného v 1. rade vymedzeným v odseku 4. tohto uznesenia žalobca uviedol, že cieľom jeho očierňovania je podľa neho záujem žalovaného v 2. rade získať pre seba minimálne časť jeho aktívnych zákazníkov. Súčasne poprel tvrdenie, že žalovaný v 1. rade počas svojho pôsobenia u neho nemohol ovplyvniť tok peňažných prostriedkov od výrobcov do infraštruktúry zberu odpadov na východnom Slovensku. Dôvodil, že žalovaný v 1. rade ako bývalý riaditeľ jeho obchodného oddelenia mal priamy vplyv na prerozdelenie peňažných prostriedkov medzi jednotlivé zberové spoločnosti, s ktorými žalobca spolupracuje. Odmietol tiež, že výrobcovia obalov z východného Slovenska prispievali dostatočnými finančnými prostriedkami do systému OZV, no v dôsledku činnosti žalobcu sa tieto prostriedky nedarilo „vracať“ na východné Slovensko. Argumentoval pritom, že podpora triedeného zberu je postavená na celoslovenskej podpore zberu, keďže aj výrobky výrobcov z východného Slovenska sa predávajú na celom území Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu organizácie zodpovednosti výrobcov (a teda aj žalobca) financujú zber na celom Slovensku. Rovnako poprel tvrdenia žalovaného v 1. rade, že zvyšoval ceny svojim zmluvným partnerom a tiež, že ponúka nižšie recyklačné poplatky pre klientov pôsobiacich na západnom Slovensku v porovnaní s klientmi pôsobiacimi na

východe Slovenska. Mal za to, že žalovaný v 1. rade si predmetné tvrdenie vymyslel pravdepodobne z dôvodu, že má v záujme sústrediť činnosť žalovaného v 2. rade na klientov pôsobiacich na východnom Slovensku. Za osobitne závažné navyše považoval, že tieto informácie prezentuje žalovaný v 1. rade ako pravdivé, pričom ich údajnú pravdivosť sa snaží navonok podporne prezentovať práve svojím bývalým pôsobením u žalobcu. K aktivitám žalovaného v 1. rade ohľadne využívania interných a neverejných informácií žalobcu týkajúcich sa najmä cenovej politiky uviedol, že žalovaný v 1. rade ich získal v čase, keď u neho pôsobil a s najväčšou pravdepodobnosťou ich získava aj naďalej neoprávneným spôsobom sprostredkovane cez svojich bývalých kolegov. Súčasne poukázal, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže naďalej dochádzať k stretnutiam medzi jeho zmluvnými partnermi a žalovanými, ktoré sú dojednávane s využitím údajov z jeho internej databázy, a na ktorých dochádza k jeho opakovanému očierňovaniu s cieľom prevzatia časti jeho zmluvných partnerov žalovaným v 2. rade. Akcentoval, že žalovaný v 1. rade všetky opísané aktivity vykonával napriek tomu, že podľa dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 30. júna 2019 bol výslovne povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa podniku žalobcu, vrátane informácií o zákazníkoch, obchodných partneroch alebo obchodnom tajomstve. S poukazom na vyššie uvedené argumenty označil všetky namietané tvrdenia žalovaného v 1. rade vo vzťahu k nemu za neférovú snahu navodiť u jeho zmluvných partnerov dojem určitého diskriminačného postupu žalobcu voči spoločnostiam z východného Slovenska. Táto snaha podľa neho vytvára nepravdivý obraz o jeho činnosti v očiach jeho zmluvných partnerov a vzbudzuje v nich pocit nedôvery. Zároveň napíňa znaky skutkovej podstaty zľahčovania ako nekalosúťažného konania (§ 50 Obchodného zákonníka). V tejto súvislosti poukázal, že súdna prax k skutkovej podstate zľahčovania uviedla, že za zľahčovanie sa považuje aj ohováranie alebo očierňovanie cenovej politiky iného súťažiťa, prezentované zákazníkom s cieľom oslabiť alebo znevažiť tohto súťažiťa.

6. Okolnosti porušovania svojich práv žalobca osvedčoval informáciami, ktoré mu boli v súvislosti s aktivitami žalovaného v 1. rade potvrdené zo strany jeho zmluvných partnerov, a to vyhláseniami N. spol. s r.o., A. E. a K. W. s.r.o.. Z nich vyplýva, že v rámci komunikácie so zmluvnými partnermi žalobcu sa žalovaný v 1. rade usiluje navodiť dojem, že žalobca nedostatočne financuje triedený zber na východnom Slovensku, ktorý má doplácať na financovanie západnej časti Slovenska. Okrem toho mal žalovaný v 1. rade spomínať aj údajné diskriminačné ceny pre výrobcov z východného Slovenska a rozoberať cenové politiky žalobcu, ktoré sú dôverné a predstavujú časť jeho obchodného tajomstva.

7. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami žalobca odôvodnil tým, že žalovaným v súčasnosti nič nebráni, aby naďalej pokračovali v nekalosúťažnom konaní a porušovaní obchodného tajomstva. Napredovanie aktivít žalovaných preto odôvodňuje potrebu neodkladného súdneho rozhodnutia, ktoré by im zamedzilo pokračovať v porušovaní súťažných pravidiel, resp. v neoprávnenom zásahu do povesti žalobcu. Používaním obchodného tajomstva (databázy klientov žalobcu) žalovaný v 1. rade zvyšuje dôsledky porušenia práv žalobcu, ktorému narastá len ťažko napravitelná majetková a nemajetková ujma. Preto podľa žalobcu predstavuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nástroj ochrany jeho práv, ktorým možno predísť aj ich ďalšiemu porušovaniu. Pokiaľ by súdny zákrok proti konaniu žalovaných prišiel neskoro (napríklad až po skončení konania vo veci samej), riziko, že žalobca príde o časť zákazníkov a o svoju dobrú povesť v dôsledku nekalej súťaže žalovaných sa výrazne zvyšuje. Žiadané negatívne neodkladné opatrenie je zároveň podľa žalobcu proporcionálne, nakoľko sa ním domáha len zdržania konania, ktoré porušuje práva vyplývajúce mu z § 53 resp. § 55b Obchodného zákonníka a § 19b ods. 2 v spojení s ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia sa zároveň dosiahne trvala úprava pomerov medzi stranami bez toho, aby bolo potrebné viesť ďalšie konanie o rovnaké zdržovacie nároky.

8. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa čl. 2 ods. 1, §§ 1; 324 ods. 1; 325 ods. 1 písm. c), d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o princípe právnej istoty, sporovom konaní, o neodkladnom opatrení a o obsahu neodkladného opatrenia. Ďalej podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka o základných ustanoveniach týkajúcich sa nekalej súťaže a § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov o konaní v rozpore s dobrými mravmi.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie je kvalifikované ako nekalosúťažné vtedy, ak (i) ide o konanie v hospodárskej súťaži, (ii) takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, (iii) takéto konanie je spôsobilé privodiť ujmu. Splnenie podmienky konania v hospodárskej súťaži predpokladá existenciu súťažného vzťahu (existenciu najmenej dvoch súperiacich subjektov) a existenciu konania uskutočneného v rámci tohto súťažného vzťahu. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade z titulu práva na ochranu pred nekalou súťažou je podľa súdu prvej inštancie daný tým, že sa jedná o konanie subjektov v hospodárskej súťaži a žalobca aj žalovaný v 2. rade sú súťažiteľia, ktorí podnikajú v rovnakom predmete podnikania. Možno preto konštatovať, že je medzi nimi založený súťažný vzťah podľa § 44 a nasl. Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o ďalšie pojmové znaky nekalosúťažného konania (rozpor s dobrými mravmi súťaže a spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom), pri nich súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalovaní vyvíjajú činnosť smerujúcu k tomu, aby klienti, s ktorými má žalobca uzavreté Zmluvy o poskytovaní služieb, ukončili zmluvný vzťah so žalobcom a uzavreli zmluvy s rovnakým predmetom činnosti so žalovaným v 2. rade. Intenzívnym ovplyvňovaním klientov žalobcu žalovanými dochádza k ich zásadnému odlivu od žalobcu a zároveň aj k spôsobovaniu škody žalobcovi. Súd prvej inštancie pritom tiež konštatoval, že žalovaní v tomto protiprávnom konaní pokračujú, čo osvedčujú výpovede klientov žalobcu z obdobia, kedy bol medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade ukončený pracovný pomer. Z konania žalovaných preto súdu prvej inštancie vyplynulo, že nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach žalobcu je dané.

10. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní svojim konaním naplnili znaky aj vybraných skutkových podstát nekalej súťaže. Okolnosti porušovania práv žalobcu považoval súd prvej inštancie za osvedčené informáciami, ktoré v súvislosti s aktivitami žalovaného v 1. rade potvrdili vo vyhláseniach zmluvní partneri žalobcu N. spol. s r. o. A. E. a K. W. s.r.o.. Z nich mu vyplynulo, že v rámci komunikácie so zmluvnými partnermi žalobcu sa žalovaný v 1. rade usiluje navodiť dojem, že žalobca nedostatočne financuje triedený zber na východe Slovenska. Žalovaný v 1. rade sa mal vyjadriť aj o údajných diskriminačných cenách pre výrobcov z východu. Zároveň mal v rámci komunikácie so zmluvnými partnermi žalobcu rozoberať aj cenové politiky žalobcu, ktoré sú dôverné a predstavujú jeho obchodné tajomstvo. Súd prvej inštancie mal za to, že vyhlásenia týchto dvoch zmluvných partnerov žalobcu o obsahu ich komunikácie so žalovanými postačujú na osvedčenie nároku žalobcu. Uzavrel preto, že žalobca osvedčil existenciu nebezpečenstva hroziacej ujmy a preukázal dôvodnosť nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana, preto návrhu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §§ 255 ods. 1; 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

12. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaný v 1. rade aj žalovaný v 2. rade. Navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a priznal im nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnili tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP); že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

13. Žalovaní v odvolaní zhodne uviedli, že žalovaný v 1. rade je dlhoročným odborníkom v odvetví odpadového hospodárstva, v ktorom pôsobí viac ako 25 rokov. Za toto obdobie si osvojil dostatočné skúsenosti, pracovné postupy, metodiku práce a spôsoby získavania jestvujúcich alebo potenciálnych zákazníkov, vrátane mnohých kontaktov na obchodných partnerov z radov dodávateľov a odberateľov, odborné kontakty na spoločnosti zaoberajúce sa odpadovým hospodárstvom, či interpersonálne kontakty z miesta rodiska mesta Prešov a miesta trvalého pobytu.

14. Žalovaní poukázali, že žalobca prezentuje oslovovanie potenciálnych klientov žalovaného v 2. rade ako neoprávnené využívanie obchodného tajomstva. Uvedené tvrdenie odmietli dôvodiac, že informácie, kto je výrobcom obalov a výrobcom neobalových výrobkov sú verejne dostupné na oficiálnom webovom sídle Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a portáli Informačného systému odpadového hospodárstva (ďalej len "ISOH"), ktorý umožňuje za použitia funkcie „filter" zúžiť okruh vyhľadávaných informácií na výrobcov z konkrétneho mesta. V čase, keď žalovaný v 1. rade oslovoval potenciálnych klientov žalovaného v 2. rade, nemal prístup k interným systémom a k databázam žalobcu a ani ho v súčasnosti nemá. Okrem webového sídla Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a portálu ISOH pri tejto činnosti využíval aj portály Finstat, FOAF a facebookove profily potenciálnych klientov. Pokiaľ mal záujem nadviazať obchodný styk s niekým, kto nemal zverejnený telefonický kontakt, navštívil ho osobne v jeho sídle, prípadne mu svoju ponuku adresoval písomne. Žalovaný v 1. rade tak verifikoval tvrdenie žalobcu, že oslovil aj jeho obchodných partnerov, poprel však, že pri tomto postupe použil akékoľvek údaje z interných databáz a systémov žalobcu. Vyhradil sa aj voči tvrdeniu žalobcu, že by pri kontakte s potenciálnymi klientmi očierňoval žalobcu, komunikoval interné informácie z prostredia žalobcu alebo ho akýmkoľvek iným spôsobom znevažoval a tým poškodzoval jeho dobré meno a povesť.

15. Ďalej v odvolaniach žalovaní citovali § 28 ods. 1 zákona o odpadoch, podľa ktorého organizácia zodpovednosti výrobcov je právnická osoba so sídlom v Slovenskej republike založená, vlastnená a prevádzkovaná výlučne výrobcami vyhradených výrobkov so sídlom v niektorom z členských štátoch. Organizácia zodpovednosti výrobcov, v súlade s udelenou autorizáciou, zabezpečuje na základe zmluvy o plnení vyhradených povinností plnenie vyhradených povinností za zastúpených výrobcov vyhradeného výrobku. Účelom organizácie zodpovednosti výrobcov nie je dosahovanie zisku. S poukazom na vetu tretiu citovaného ustanovenia považovali za spornú otázku spôsobilosti privodiť svojim konaním žalobcovi ujmu, nakoľko účelom OZV nie je dosahovanie zisku ako pri štandardných obchodných spoločnostiach, ale plnenie si funkcií stanovených zákonom o odpadoch.

16. Vo vzťahu k cenám a cenovej politike žalobcu uviedli, že informácie o nich sú verejne prístupné, nakoľko podľa § 28 ods. 4 zákona o odpadoch je OZV povinná na svojom webovom sídle zverejniť vzor zmluvy o plnení vyhradených povinností a jednotný cenník za plnenie vyhradených povinností za vyhradené prúdy odpadu platný na nasledujúci kalendárny rok, každoročne dňa 31. októbra, ako aj jeho zmeny. Žalobca je ako OZV od októbra 2019 povinný zverejňovať ceny, za ktoré poskytuje výrobcom svoje služby. Podobne sú aj všetky zmluvy uzavreté medzi žalobcom ako OZV a obcami/mestami zverejňované na webovom sídle obce/mesta, vrátane sumy za platbu zberovej spoločnosti za realizáciu triedeného odpadu. Argumentovali, že je právom subjektu, ktorý má záujem o služby OZV, aby si ceny jednotlivých spoločností poskytujúcich tieto služby porovnal a zvolil si alternatívu pre neho výhodnejšiu.

17. Žalovaní v odvolaniach ďalej popreli, že by ich postupy pri kontraktácii boli v rozpore s dobrými mravmi súťaže. Naopak poukázali, že žalobca zaslal svojim klientom a dokonca aj subjektom, s ktorými nie je v zmluvnom vzťahu hromadný email s predmetom „Dôležité upozornenie“, v ktorom obviňuje žalovaného v 1. rade z protiprávneho konania a porušovania právnych predpisov, čo žalovaný v 1. rade dôrazne odmieta.

18. K možnému ovplyvňovaniu toku peňažných prostriedkov od výrobcov do infraštruktúry zberu odpadov na východnom Slovensku žalovaný v 1. rade uviedol, že nemal ako bývalý zamestnanec žalobcu na neho vplyv. Poukázal, že v pozícii obchodného riaditeľa síce pripravoval návrh rozpočtu, no ten podliehal ďalšiemu dvojstupňovému schváleniu (riaditeľ spoločnosti a predseda predstavenstva spoločnosti), pričom práve otázka prerozdelenia peňažných prostriedkov bola príčinou rozporov medzi ním a vedením žalobcu.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniam poukázal, že žalovaný v 1. rade verifikoval, že počas svojho pôsobenia v odvetví odpadového hospodárstva získal mnohé kontakty na potenciálnych zákazníkov

a obchodných partnerov. Uvedené nasvedčuje tomu, že kontakty na oslovených klientov a zberové spoločnosti pochádzajú z interných databáz žalobcu. K verejným registrom, z ktorých mal žalovaný v 1. rade čerpať kontakty na potenciálnych zákazníkov žalobca uviedol, že tieto obsahujú iba identifikačné údaje v rozsahu obchodného mena, sídla a IČO, pričom žalovaný v 1. rade ich oslovoval na kontaktné údaje, ktoré nie sú verejne dostupné, ale nachádzajú sa v jeho interných databázach, z ktorých musel podľa neho žalovaný v 1. rade čerpať. Žalobca tiež uviedol, že ho kontaktovali niektorí zmluvní partneri s tým, že ich oslovil s ponukou žalovaný v 1. rade a zaujímali sa o to, ako sa dostal ku kontaktným údajom ich zamestnancov, ktoré nie sú dostupné, čo podľa žalobcu svedčí o tom, že žalovaný v 1. rade využil jeho interné databázy, ktoré majú charakter obchodného tajomstva.

20. Vo vzťahu k tvrdenému očierňovaniu jeho osoby žalovanými žalobca poukázal, že vyplýva i z vyhlásenia N. spol. s r.o., podľa ktorého zo strany žalovaného v 1. rade boli tejto spoločnosti prezentované informácie, že žalovaný v 1. rade počas svojho pôsobenia u žalobcu nemohol ovplyvniť tok peňažných prostriedkov od výrobcov do infraštruktúry zberu odpadu na východnom Slovensku, a že zo strany žalobcu malo dochádzať k nedostatočnému financovaniu obcí na východnom Slovensku. S poukazom na uvedené odmietol, že by žalovaní prezentovali a šíрили smerom k nemu výlučne všeobecnú kritiku aktuálneho systému triedeného zberu. Mal za to, že šírením nepravdivých informácií o jeho osobe došlo k naplneniu skutkovej podstaty zľahčovania v zmysle § 50 Obchodného zákonníka a k zásahu do jeho dobrej povesti v zmysle § 19b ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

21. K možnosti vzniku ujmy spôsobenej mu konaním žalovaných uviedol, že pokiaľ žalovaný v 2. rade uvádza, že v zmysle § 28 ods. 1 zákona o odpadoch nie je hlavným účelom OZV dosahovanie zisku, tak žalobca poukazuje, že v zmysle § 28 ods. 4 zákona o odpadoch OZV vytvára, financuje, prevádzkuje a udržiava funkčný systém nakladania s odpadom, ktorý je hradený aj z poplatkov od jednotlivých klientov - výrobcov. Nekalosúťažným preberaním časti klientov tak žalovaní spôsobujú žalobcovi výpadok príspevkov, ktoré sú používané práve na financovanie systému nakladania s odpadom a na strane žalobcu tak dochádza k majetkovej ujme.

22. Čo sa týka argumentácie žalovaného v 2. rade ohľadne publicity cien v zmysle zákona o odpadoch, žalobca nerozporoval povinnosť zverejniť na svojom webovom sídle cenník za plnenie vyhradených povinností za vyhradené prúdy odpadu, jeho prípadné zmeny a ani skutočnosť, že je právom výrobcov vybrať si na plnenie vyhradených povinností OZV podľa svojich preferencií, ktoré môžu zahŕňať aj cenový faktor. Za rozporné s právom férovej hospodárskej súťaže však považoval zverejňovanie a šírenie nepravdivých informácií o údajných vyšších cenách pre klientov na východe Slovenska. Opakovane akcentoval, že jeho cenová politika nie je založená na regionálnom princípe, preto zavádzajúce informácie o diskriminačných cenách považuje za nekalosúťažné tvrdenie, ktorého dôsledkom je poškodenie jeho dobrého mena. Ďalej poukázal, že žalovaným v 1. rade prezentované tvrdenia na stretnutiach s jeho zmluvnými partnermi sa týkali i toho, že mal navyšovať ceny pre výrobcov do systému OZV v roku 2020. K tomu uviedol, že interne uvažoval nad zvýšením cien o niekoľko percent len niektorým partnerom. V čase prezentovania danej informácie však nešlo o verejný údaj o zvyšovaní cien, preto ho do jeho formálneho zverejnenia považuje za súčasť svojho obchodného tajomstva. Šírením údajov o zatiaľ neverejných a len plánovaných cenách sa tak podľa neho žalovaný v 1. rade dopustil skutkovej podstaty zľahčovania a porušenia obchodného tajomstva.

23. Žalovaní v odvolacej replike opakovane odmietli, že by činnosti, ktoré vyvíjali mali povahu nekalosúťažného konania a vyžadujúceho potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Opätovne popreli, že by s pomocou kontaktov z interných databáz žalobcu nadväzovali s jeho zmluvnými partnermi obchodný styk. V tejto súvislosti znova poukázali, prostredníctvom akých webových portálov a sídiel získavali kontakty na potenciálnych zmluvných partnerov. Žalovaný v 1. rade zdôraznil, že nemal možnosť ovplyvniť tok peňažných prostriedkov od výrobcov do infraštruktúry zberu odpadu na východnom Slovensku. Rovnako i ostatné tvrdenia žalobcu, ktorými jeho činnosť kvalifikuje ako nekalé súťažné konanie odmietli z dôvodov, na ktoré poukázali v odvolaní.

24. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že žalovaní v odvolacej replike len zopakovali svoje predošlé tvrdenia. Znova uviedol, že zo strany žalovaných dochádzalo k nekalosúťažnému konaniu vrátane cieleného neoprávneného využívania a porušovania obchodného tajomstva a tiež k rozširovaniu nepravdivých informácií o ňom. Nakoľko namietané konanie bolo objektívne spôsobilé privodiť mu ujmu, bol nútený na vzniknutú situáciu reagovať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia.

25. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, ktoré boli podané v zákonnej lehote, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolania proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorých je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolania prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebola splnená procesná podmienka na strane strany sporu - žalovaného v 1. a žalovaného v 2. rade, ktorou je s ohľadom kategórie prejednávaneho sporu povinné zastúpenie strany sporu advokátom (§ 90 ods. 1 CSP).

26. Podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, odvolanie možno odôvodniť tým, že neboli splnené procesné podmienky.

27. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

28. Podľa § 90 ods. 1, 2 CSP, strana musí byť zastúpená advokátom v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, v sporoch z ochrany hospodárskej súťaže, v sporoch z nekalého súťažného konania, v sporoch z ohrozenia alebo porušenia práva na obchodné tajomstvo a v sporoch súvisiacich s ochranou práva duševného vlastníctva. To neplatí, ak je
a) stranou fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) stranou právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
Ak si strana nezvolí advokáta ani v primeranej lehote určenej súdom, na jej úkony sa neprihliada; o tom súd stranu poučí.

29. Podľa § 380 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

30. Odvolací súd je v zásade viazaný odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ označil v podanom odvolaní. To má za následok, že spravidla nemôže pri rozhodovaní o odvolaní prihliadať na iné pochybenia súdu prvej inštancie ako sú tie, ktoré boli uplatnené odvolateľom v lehote na podanie odvolania. Výnimku predstavuje povinnosť odvolacieho súdu prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok a to aj vtedy, keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Tie totiž súd skúma (okrem výnimiek vyplývajúcich z §§ 5 ods. 1, 41 CSP) ex offa a kedykoľvek počas konania.

31. Odborná literatúra rozdeľuje procesné podmienky na štyri základné skupiny : a/ procesné podmienky na strane súdu (právomoc a príslušnosť), b/ procesné podmienky na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a splnomocnenie zástupcu strany), c/ vecné procesné podmienky (existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti), d/ negatívne procesné podmienky (prekážka rozhodnutej veci a prekážka litispendencie) (pozri napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 606 - 609).

32. Povinné právne zastúpenie je procesnou podmienkou, ktorú je konajúci súd povinný skúmať kedykoľvek (§ 161 ods. 1 CSP). Nedostatok procesnej podmienky predstavuje pre konajúci súd takú prekážku, pre ktorú nie je možné v konaní ďalej konať a rozhodnúť. Nedostatok povinného právneho zastúpenia je považovaný za odstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, pri jeho odstránení však súd postupuje podľa právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 90 ods. 2 CSP, ktorá predstavuje osobitnú úpravu odstraňovania a následkov nedostatku povinného právneho zastúpenia (ako konkrétneho nedostatku procesnej podmienky) vo vzťahu k všeobecnej úprave odstraňovania a následkov nedostatku procesnej podmienky obsiahnutej v ust. § 161 ods. 2 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. apríla 2019, sp. zn. 4Obo/8/2018)

33. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobca sa ním domáha, aby súd uložil žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa ohrozenia a porušenia práva na obchodné tajomstvo a zdržať sa v návrhu špecifikovaného nekalosúťažného konania. Jedná sa teda o kategóriu sporov, na ktoré sa vzťahuje povinné zastúpenie advokátom u oboch sporových strán s výnimkou vymedzenou v § 90 ods. 1 písm. a), b) CSP. Podmienka povinného zastúpenia advokátom má všeobecný charakter a musí byť splnená v konaní pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní. V zmysle § 90 ods. 2 CSP, ak si strana v sporoch taxatívne vymedzených v § 90 ods. 1 CSP nezvolí advokáta ani v primeranej lehote určenej súdom, na jej úkony sa neprihliada, o čom súd stranu poučí. Z uvedeného vyplýva, že súd neprihliada na tie procesné úkony strany sporu (s výnimkami podľa § 90 ods. 1 písm. a), b) CSP), ktoré uskutočnila priamo strana sporu.

34. Absencia procesných podmienok nastoľuje prekážku pre vecné prejednanie sporu. Súd má v záujme jej odstránenia vykonávať vo vzťahu k strane sporu, na ktorej prekážka existuje, procesné úkony smerujúce k jej odstráneniu. Z obsahu spisu ale vyplýva, že súd prvej inštancie nevyzval žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade, aby si v primeranej lehote zvolili advokáta a nepoučil ich, že ak tak nespravila, na ich úkony sa nebude prihliadať. Znamená to, že procesnú podmienku na strane strany sporu súd prvej inštancie neodstraňoval. Konanie tak zaťažil vadou podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pred rozhodnutím o odvolaniach skúmal, či žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade v konaní pred súdom prvej inštancie spĺňali výnimku podľa § 90 ods. 1 písm. a), b) CSP a dňa 5.5.2021 vyzval žalovaného v 1. rade, ktorý koná aj za žalovaného v 2. rade, aby mu oznámil, či má ukončené vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a ak áno, aby o jeho ukončení predložil doklad. Žalovaný v 1. rade dňa 13.5.2021 odvolaciemu súdu oznámil, že nemá ukončené právnické vysokoškolské vzdelanie a nebol poučený, že v konaní musí byť povinne zastúpený advokátom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bez vecného prejednanja v rozsahu odvolacích dôvodov uvedených žalovanými v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Keďže žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade dňa 10.5.2021 splnomocnili advokátku na zastupovanie v konaní, súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať podľa § 110 ods. 1 CSP.

35. Odvolací súd dáva tiež súdu prvej inštancie do pozornosti, že pokiaľ nariadi neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samú a nerozhodne o jeho časovom obmedzení, má osobitným výrokom poučiť stranu, ktorej sa týmto neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených (§ 337 ods. 1 CSP). V rámci tohto osobitného výroku súd prvej inštancie uvedie strany a predmet konania vo veci samej tak, aby sa mohla poučená strana efektívne domáhať prípadnej procesnej obrany (§ 337 ods. 2 CSP).

36. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 363 ods. 3 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ust. § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolaťel sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh).